

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΔΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΔΛΟΝ

TIMATAI

Λεπτῶν 20
261—Γραφεῖον δδ. Ερμοῦ—261

Οἱ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς συνδρομηταὶ δύνανται ἡ ἀποστέλλουσι τὰς συνδρομὰς αὐτῶν διὰ γραμματοσήμου.

Τοῖς συνδρομηταῖς τῆς Ἀθηναϊδος δίδεται δωρεάν χρωματισμένη εἰκὼν τῆς φραίας Βερετίας.

ΩΡΑΙΑ ΕΙΚΩΝ

Τὸ ἰσχυρώτατον ἔλατόριον τὸ δυνάμενον νὰ διοικήσῃ τὴν καρδίαν, ἀναπτύξῃ τὰ αἰσθήματα, χαλινώσῃ τὰ πάθη καὶ δέσνῃ τὴν διάγοιαν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἄγαθὸν τοῦ πλησίον αὐτοῦ εἴναι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεόν, ητὶς ἀναπτύσσεται ἐν ἡμῖν διὰ τῆς γνώσεως τῶν παθημάτων τοῦ Σωτῆρος ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τῆς ἀποδοχῆς τῶν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ἀρχῶν αὐτῶν. Ἡ οὕτως εὐγνωμονοῦσα ψυχὴ θυσιάζει τὰ πάντα καὶ κατοροῖ τὰ πάντα ἀγωνίζομένη, ὅπως ἀφ' ἐνὸς μὲν προσελκύσῃ τὴν εὔνοιαν τῶν ἀντικειμένων τῆς ἀγάπης τῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκλέσῃ τὸ πληροῦν αὐτὴν αἰσθημα. Ὁ εὐσεβὴς ἀγαπᾷ χάριν τοῦ Σωτῆρος τὸν πλησίον, ητοι πάντα ἀνθρώπον, εἴτε φιλικῶς εἴτε ἔχθρικῶς πρὸς αὐτὸν διακείμενον, γνωστὸν ἡ ἀγνωστον, ὁμογενῆς ἡ ἀλλογενῆς, διμόθησκον ἡ ἀλλοθησκον *πλ.* Καὶ δοῦτως ἔνθα τὸ αἰσθημα τοῦτο ἐμφωλεύει ἐκεῖ ἐκτελοῦντα πράξεις διεγείρουσαι τόν τε θαυμασμὸν καὶ τὴν εὐδοκίαν παντὸς ἀνθρώπου, ἐκεῖ ἀναπτύσσεται χαρᾶ, ἐκεῖ εὐτυχία ἀληθῆς, ἐκεῖ μακαριότης, ὡς τοῦτο καταφαίνεται ἐκ τοῦ ἐπομένου διαλόγου.

«Πρὸ ὀλίγου εἶδον ὥραιοτάτην εἰκόνα», ἔλεγε τις εἰς τὸν φίλον του Β., δὲ συνιντήθησαν μετὰ τὴν ἐργασίαν τῆς ἡμέρας.

«Καὶ ποία ἦτον αὗτη;» ἡρώτησεν δ. Β.

«Ἡτο τοπογραφία. Ἡ ἴδεα ἦτον ὥραιοτάτη καὶ ἡ ἐκτέλεσις σχεδὸν ἐντελής. Νὰ πηγαίνωμεν νὰ τὴν ἴδωμεν πρὶν ἡ τὴν ἀποσύρουν».

«Εἶδον ὥραιαν εἰκόνα καὶ ἔγω σήμερον».

«Ἀληθῶς; καὶ ποία ἦτο;»

«Εἰδοποιήθην σήμερον το πρωΐ ὅτι πολὺ δυστυχία ὑπῆρχεν εἰς οἰκογένειάν τινα, καὶ ἂμα ἡδυνάθην ὑ ἀφίσω τὴν ἐργασίαν μου ἐπορεύθην νὰ ἴδω τί ἡδυνάμην νὰ πράξω. Ἄνερριχθήθην ἐπὶ ὑπερφόνου ἔνθα οἱ οἰκογένεια ἐστεγάζετο, καὶ ἂμα ὡς ἐπλησίαζον νὰ κρούσω τὴν θύραν, ἤκουσα φωνὴν προσευχομένην. Ὅτε ἡ προσευχὴ ἐτελείωσε, εἰσῆλθον εἰς τὸ ἀθλιὸν δῶμα, καὶ εὑρόν νεαρὸν ἔμπορον εἰς οῦ τὸ κατάστημα πρὸ ὀλίγου εἶχον εἰσέλθει, καὶ τοῦ ὅποιου αἱ ὑπόθεσεις ὡς ἐγίνωσκον ἦσαν ἐπείγουσαι. Καὶ ὅμως τὰς εἰχεν ἀφήσει, καὶ διέτριψε χρόνον τινα πρὸς παραμυθίαν τῶν ἀσθενῶν καὶ πασχόντων κατοίκων τοῦ ὑπερφού· ὅταν ἥθισον εἰς τὴν θύραν προσηγένετο οὗτος μετ' αὐτῶν πρὶν ἡ ἀποχωρήσῃ. Ἡρώτησα αὐτὸν πῶς ἡδύνατο νὰ ενηρ καὶ δὸν νὰ ἀφήσῃ τὴν ἐργασίαν του ἐν τοιαύτῃ πολυασχόλῳ ἐποχῇ καὶ οὗτος ἀπήντησεν ὅτι γινώσκων ὅτι ἡ κατάστασις τῆς οἰκογενείας διεκοινώθη εἰς διαφόρους χριστιανοὺς ἐφοβήθην μήπως δ χριστιανισμὸς ὑποφέρῃ ἐὰν δὲν ἐδίδετο ἀμέσως Βοήθεια. Δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον (εἰπεν οὗτος) ὅπως ἀποκτήσω χρήματα, ἀλλ' εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὅπως ἡ τιμὴ τοῦ Χριστοῦ διατελέσῃ ἀπαρομείωτος».

«Ο τοσοῦτον σεβόμενος τὰς χριστιανικὰς ἀρχὰς εἶναι κατὰ φυσικὴν συνέπειαν καὶ ἀνθρωπος εὐθὺς, δίκαιος, χρήσιμος καὶ εὐτυχῆς αὐτός τε καὶ οἱ περὶ αὐτόν. Πόσον πολύτιμοι αἱ ἀρχαὶ τοῦ χριστιανισμοῦ!»

ΤΕΙΩΝ

[Υἱὸς Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΟΥ κεθηγητοῦ].

«Ο Ἐνετός Μάρκος Παῦλος γνωστότατος διὰ τὰς ἐν Ἀσίᾳ κατὰ τὸν ιγ'. αἰῶνα ἐκτενεῖς αὐτοῦ περιγρήσεις, ἀναφέρει πρῶτος περὶ τῆς χρήσεως τοῦ τείου. Ο δὲ σοφὸς Ἰησοῦτης Μ. Πίκκης ἵεραπόστολος ἐν Κίνα ἐστειλεν εἰς τὴν Εὐρώπην τέιον καὶ κατέστησε διὰ τῶν ἐπιστολῶν του (1600) γνωστὰς τὰς ιδιότητας αὐτοῦ.

Τὸ τέον ἐγνώσθη ἐν Παρισίᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1636· ὑπεστήριξε δὲ τὰ μάλιστα τὴν χρῆσιν αὐτοῦ ὁ ἀρχικαγκελάριος Σεγουέρος. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1656 εἰσήχθη ἡ χρῆσις αὐτοῦ εἰς τὴν μεγάλην Βρετανίαν.

Τὸ τέον δὲν χρήσιμενει εἰς τὴν τροφὴν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ’ ἐνούμενον μετὰ τοῦ σακχάρου ἀποτελεῖ ἐγχυμα λίαν εὐχάριστον καὶ ὑγεινὸν διὰ τοὺς κατοίκους κυρίως τῶν ψυχρῶν καὶ ὑγρῶν κλιμάτων.

Οἱ Ἀγγλοί, οἱ Ολλανδοί καὶ οἱ Ῥώσοι καταναλίσκουσι μεγίστην τοῦ προϊόντος τούτου ποσότητα, ἀναπληροῦντές πως τὸ κενόν, ὅπερ μένει ἐνεκα τῆς ἐλείψεως τοῦ οἴνου. Ο δὲ σφρόδρος ἐρεθισμὸς, δύ τὸ τέον ἐμποιεῖ εἰς τὰς λειτουργίας τοῦ στομάχου εἶναι λίαν κατάλληλος εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ εὔκολον τὴν πέψιν καὶ νὰ διεγείρῃ τὴν δύναμιν τοῦ ἐσωτερικοῦ θερμογόνου δι’ οὗ ὁ ὄργανος ἀνθίσταται εἰς τὴν ἐνέργειαν τὴν ἐπιγνομένην εἰς τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἐνεκα τοῦ ψύχους.

Ἡ μεγαλειτέρα κατανάλωσις τοῦ τείου γίνεται μετὰ τὴν Κίναν εἰς τὴν Ῥωσίαν.

Τὸ τέον ἐν Ἰαπωνίᾳ, Κίνᾳ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀνατολικῇ Ἀσίᾳ εἶναι θάμνος ἀειθαλῆς καλλιεργούμενος εἰς τὰς χώρας εἰκείνας ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων.

Τοῦ θάμνου τούτου ὅντος παρεμφεροῦς τῇ μύρτῳ μόλις κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος γίνεται ἡ συγκομιδὴ τῶν φύλλων αὐτοῦ· κατὰ μὲν τὸν μῆνα Φεβρουαρίου γίνεται ἡ πρώτη, ἥτις μένουσα εἰς τὸν τόπον πρὸς χρῆσιν μόνον τοῦ βασιλέως, λέγεται βασιλική, ἥδε δευτέρη κατὰ τὸν Ἀπρίλιον καὶ ἡ τρίτη κατὰ τὸν Μάιον· αἱ δύο τελευταῖαι χρησιμεύουσιν εἰς πάντα ἀνθρωπον καὶ στέλλονται καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Εἰς δὲ τὴν Ἀγγλίαν δαπανῶνται κατ’ ἔτος 41,000,000 χιλιόγράμμα.

Εἰς τὰς Ὀροστόνδους Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς..... 16,000,000

Εἰς τὴν Ολλανδίαν..... 1,500,000

Καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν μόνον..... 300,000

Τὰ συλλεγέντα φύλλα τοῦ τείου εἶναι μὲν δριμέα καὶ πικρά, ἀλλὰ μετὰ τὸν φριγμὸν ἀφαιροῦνται ἐξ αὐτῶν τὰ χαρακτηριστικὰ ταῦτα καὶ ἀναπτύσσονται τὸ τέως ἐν αὐτοῖς λανθάνον ἄρωμα.

Ἐν μὲν τῇ Ἰαπωνίᾳ ἡ ἕργασία αὕτη τελεῖται διὰ μετρίου φριγμοῦ γινομένου ἐντὸς μεγάλων λεβήτων. Εν δὲ τῇ Κίνᾳ ἐμβαπτίζονται πρῶτον τὰ φύλλα τοῦ τείου ἐντὸς ζέαντος καὶ μένουσιν ἐν αὐτῷ 30 δευτερόλεπτα, ἐπειτα ἀφ’ οὗ ἀποστάξωσιν ἐμβάλλονται ἐντὸς θερμῶν λεβήτων καὶ συντεράσσονται διὰ τῶν χειρῶν· μετὰ τίνα λεπτὰ τῆς ὥρας ἐξάγονται καὶ ρίπτονται ἐπὶ σχοινοφύλλων ἐπὶ τῶν διποίων καὶ διὰ κινήσεως δριμοιμόρφου τελευμένης διὰ τῶν χειρῶν γίνεται ἡ συστροφὴ τῶν φύλλων. Ἐν ταύτῃ τῇ ἕργασίᾳ ἐξάγεται ἐκ τῶν φύλλων χυμὸς κιτριγνόπράσιγος, διτης προένει εἰς τὰς χειρας κακούν αὐνούσφορον. Ἡ ἕργασία αὕτη ἐξεκαλύθει μέχρις οὐ τὰ φύλλα ψυχρανθῶσι, καὶ ἐπειδὴ τὰ φύλλα ταῦτα θερμὰ μόνον δύνανται νὰ συστριφθῶσι, διὰ τοῦτο εἶναι

ἀνάγκη νὰ μένωσιν εἰς τὰς χειρας τοῦ ἐργαζομένου μέχρις οὐ ψυχρανθῶσιν. Ὅσον δὲ ἡ ψῦξις γίνεται ταχύτερα, τοσοῦτο καὶ ἡ σύστριψις τῶν φύλλων ἀποτελεῖται καλλιτέρα· πρὸς τοῦτο ἐπιταχύνουσι τὴν ψῦξιν εἰσάγοντες εἰς τὸν λέβητα ψυχρὸν διὰ ριπίδων. Ἀλλ’ ἀν καὶ μεγάλη προσπάθεια καταβάλλεται, μένουσι πολλὰ φύλλα ἀστριπτα. Τινὲς νομίζουσι διὰ τὰ καλῶς ἐστριψένα φύλλα τοῦ τείου γίνονται διὰ τῆς χειρὸς, ἀλλὰ τοῦτο δὲν είναι σύμπλεγμα.

Τὸ τέον δὲν χρήσιμενει εἰς τὴν τροφὴν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ’ ἐνούμενον μετὰ τοῦ σακχάρου ἀποτελεῖ ἐγχυμα λίαν εὐχάριστον καὶ ὑγεινὸν διὰ τοὺς κατοίκους κυρίως τῶν ψυχρῶν καὶ ὑγρῶν κλιμάτων.

Οἱ Ἀγγλοί, οἱ Ολλανδοί καὶ οἱ Ῥώσοι καταναλίσκουσι μεγίστην τοῦ προϊόντος τούτου ποσότητα, ἀναπληροῦντές πως τὸ κενόν, ὅπερ μένει ἐνεκα τῆς ἐλείψεως τοῦ οἴνου. Ο δὲ σφρόδρος ἐρεθισμὸς, δύ τὸ τέον ἐμποιεῖται εἰς τὰς λειτουργίας τοῦ στομάχου εἶναι λίαν κατάλληλος εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ εὔκολον τὴν πέψιν καὶ νὰ διεγείρῃ τὴν δύναμιν τοῦ ἐσωτερικοῦ θερμογόνου διὰ τοῦτο ποσότητα.

Τὸ πράσινον τέον ἐπιμελῶς ἀποχωρισθὲν ἀπὸ τῶν μικρῶν συντριψμάτων καὶ μετρίων φριγέν εἶναι πολὺ καλλιτέρον τοῦ μέλανος κατὰ τε τὴν λεπτότητα τῆς ὀσμῆς καὶ κατὰ τὴν δύναμιν εἶναι δὲ λίαν ἐρεθιστικὸν καὶ ἀρψινιστικόν.

Ὑπάρχουσι δύο εἰδὸν θάμνων, ἑξ ἀν παράγεται τὸ τέον. Τούτων τὸ μὲν ἀναπτύσσεται ἐν ὑπαίθρῳ εἰς τὰς βορείους ἐπαρχίας τῆς Κίνας, τὸ δὲ ἀλλο οὐκινάτητον, ἀναπτύσσεται εἰς τὰς μεσημβρινάς. Ἐπειδὴ δὲ τὸ μὲν πράσινον τέον κομίζεται ἐκ τῶν βορείων χωρῶν τῆς Κίνας, τὸ δὲ μέλαν ἐκ τῶν μεσημβρινῶν ὑπέλαθρον τινες δύο διάφορα εἰδὸν θάμνων, ἑξ ἀν παράγεται τὸ τε πράσινον καὶ τὸ μέλαν. Ἀλλ’ αἱ περὶ τούτων ἔρευναι, ἀς ἐποίησαν καὶ ὁ Φορτούνας καὶ ὁ Σαμουνὴλ Βελλῆς ἐπιθεωρητῆς τοῦ τείου παρὰ τῇ Ἰνδικῇ ἐταίριᾳ βεβαιοῦσι μετὰ θετικότητος διὰ τὸ πράσινον τέον κατασκευάζεται κατ’ ἀλλον τρόπον καὶ τὸ μέλαν κατ’ ἄλλον, δῆλα δὴ ἐκ τοῦ βορείου τείου κατασκευάζονται καὶ τὰ δύο εἰδὸν καὶ ἑκάπερ εἰδὸν τινες συλλογάς ποιοῦνται διότι τὰ μὲν ἀρρένα οὐδένα δρῶσιν ἐνασχολούμενον ἐπὶ τοιαύτης ἐργασίας· τὰ δὲ θήλεα οὐλιγωροῦσι τούτων, ἐπειδὴ μόνον ἀρρένες ἐγνώρισαν συλλογεῖς. Ἐπομένως φρονοῦσιν ἵσως διὰ τοιαύτης ἐργασίας εἶναι ιδιαίτερον τῶν ἀρρένων προνόμιον.

Πολλάκις δύος γεννᾶται παρὰ τισιν μὲν παισὶν ἀσκοπὸς ἀγάπην πρὸς συλλογάς· παρ’ ἑτέροις δὲ ζηλοτυπία τις μᾶλλον ἡ ἀληθὴς ἀγάπη, ἕνα προσκτήσωται τοιαύτην. Οἱ τοιοῦτοι δὲ παιδεῖς τῆς σπουδαιοτέρας ἀποτρεπόμενοι μελέτης, ἀντὶ ἐν τῷ ὥραίν καὶ ἀρμονικῷ νὰ τέρπωνται, τούναντίον ἐπιδιώκουσι τὸ σπάνιον καὶ τὸ περίεργον. Ἡ τοιαύτη δὲ διάθεσις αὐτῶν ἀγχύτων φύλλων αὐτοῦ, ἀλλὰ μεταξύ τοῦ μέλανος καὶ λυσιτελῆς ἐπιβρόχον ἐπὶ τῆς μορφώσεως τοῦ παιδικοῦ αἰσθήματος, καθιστῶσα αὐτὸν πλεονέκτην ἀντὶ φιλομαθοῦς, μεμψιμούρον ἀντὶ ἰλαροῦ καὶ εὐθύμου, καὶ ἐμπνέουσα αὐτῷ τὴν ιδιοτροπίαν μόνον εἰς τὰ περίεργα καὶ τερατώδη νὰ ἡδύνηται.

Οἱ σίναι λέγεται διὰ τηρωματίζονται πόλειν τὸ πράσινον τὸ ἔκτος τῆς πατρίδος ἀποστάξωσιν ἐμβάλλονται ἐντὸς θερμῶν λεβήτων καὶ συντεράσσονται αὐτὸς προστίθενται εἰς τὰς χειρας κακούν αὐτοῖς λανθάνον ἄρωμα.

Ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ πωλεῖται πολλάκις τέον πράσινον, οὐτινος ἐξήχθη προτηρομένως τὸ ἐγχυμα, ἀλλὰ χρωματιζόμενον διὰ διαφόρων συνθέσεων φαίνεται ὡς γνήσιον· δὲ πρόσθετος χρωματισμὸς ἐξάγεται δι’ ἐλαχίστης πλάσεως.

Ἡ χρῆσις τοῦ τείου ἐν Κίνᾳ καὶ Ἰαπωνίᾳ δὲν προήλθε εἰς ἀπλῆς ιδιοτροπίας τῆς πρὸς τὸ νεωτερότερον

ροπῆς τῶν κατοίκων, ἀλλ’ ἑξ ἀνάγκης, διότι τὰ ὄδατα ἐκείνων τὸν μερὸν ὄντα κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἡττον ὑφάλμυρα καὶ κακῆς ποιότητος βλάπτουσι τὴν ὑγείαν τῶν ἐγχωρίων, τὸ δὲ ἐγχυμα τοῦ τείου ἀναπληροῦν πως τὴν ψῦξιν εἰσάγοντες εἰς τὸν λέβητα ψυχρὸν διὰ ριπίδων. Ἀλλ’ ἀν καὶ μεγάλη προσπάθεια καταβάλλεται, μένουσι πολλὰ φύλλα ἀστριπτα. Τινὲς νομίζουσι διὰ τὰ καλῶς ἐστριψένα φύλλα τοῦ τείου γίνονται διὰ τῆς ψυχρῆς αὐτῶν. Ἡμεῖς δύος ἔχοντες εὐτυχῶς ὄντων διότι μερόντων ἀστριπτα καὶ ψυχρά, κλίματα συγκερασμένον καὶ μᾶλλον αὐχμηρόν, δὲν ἐννοῶ τις ἡ ἀνάγκη οι μὴ ἔχοντες ἐκ παίδων τὴν ψῦξιν τοῦ πίνειν τὸ ἐγχυμα τοῦ τείου, νὰ βιάζωσιν ἐαυτοὺς πρὸς τὸν ἀπόκτησιν τῆς θύμεως καὶ τοσοῦτο δαπανηρᾶς γρήσεως τοῦ τείου.

ΣΥΔΔΟΓΑΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ

(Ὕπο Ε. Α. ΚΕΧΑΓΙΑ)

Ἡ πεῖρα διδάσκει ἡμῖς ὅτι πάντες σχεδὸν οἱ παιδεῖς ἀσμένως φυσικὰ ἀντικείμενα, ἀτινα ἐν τῇ ἐλευθερᾳ φύσει ἐφελκύουσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν, κομίζουσιν εἰς τὴν οἰκίαν, ἕνα δὲ δείξωσι ταῦτα τοῖς γονεῦσι, μετόχους αὐτοὺς τῆς αὐτῶν καθιστῶντες ἡδονής, ἡ ὡς ἀντικείμενα κόσμου μεταχειρισθῶσι. Μόνοι δὲ ἐκεῖνοι οἱ παιδεῖς τρέπονται πρὸς καταρτισμὸν συλλογῆς αὐτῶν, οἵτινες ἐνήλικα δρῶσι τοῦτο πράττοντα. Τηλικάντη ἡ ἐπιβρόχη τοῦ παραδείγματος τῶν πρεσβυτέρων! Οἱ ἀγροτικοὶ δύος παιδεῖς περὶ ἐλαχίστου τὰς συλλογὰς ποιοῦνται διότι τὰ μὲν ἀρρένα οὐδένα δρῶσιν ἐνασχολούμενον ἐπὶ τοιαύτης ἐργασίας· τὰ δὲ θήλεα οὐλιγωροῦσι τούτων, ἐπειδὴ μόνον ἀρρένες ἐγνώρισαν συλλογεῖς. Ἐπομένως φρονοῦσιν ἵσως διὰ τοιαύτης ἐργασίας εἶναι ιδιαίτερον τῶν ἀρρένων προνόμιον.

Αἱ μὲν κόραι συλλέγουσιν ἀσμένως ἀνθίην καὶ ποικιλόσχημα φύλλα, ἀπερ μένα διδακτικὸν καὶ ἐπαγγειλόντα εἰναι υπὸ τὴν φιλόστορογον τῆς μητρὸς δόδηγιαν, ξηραίνουσαι μεταξύ φύλλων καταλλήλου πρὸς τοῦτο χάρτου, νὰ ταξινομῶσι καὶ διαφυλάττωσιν. Οὐ μόνον δὲ τὰ ἀρρένα, ἀλλὰ καὶ αἱ κόραι πρέπει εἶς ιδίων χρημάτων νὰ πο

θέρους, όποι τὴν ὁδηγίαν τοῦ πατρὸς ίκανὸν ἀριθμὸν ἀνέβων, φύλων ἡλ. συλλέξῃ, τὸν χειμῶνα ἐνχτολεῖται εἰς τὴν ταξινόμησιν αὐτῶν καὶ οἰκογενείς, γένη καὶ εἰδῆ. Πράκτικώτερον δὲ καὶ λιτιτελέστερον τούτου εἶναι, ἀντὶ νεκρῶν καὶ ἀγρόων ἀνθέων καὶ φύλων, ἀτινα μικρὴν διὰ τοῦτο ἔχουσι τὴν αἰσθητικὴν ἀξίαν, βοτανικόν τι κηπάριον ἐν τινὶ τοῦ κήπου γωνίᾳ νὰ διατηρῶσιν οἱ παιδεῖς, ἐνῷ νὰ ἐπιμελῶνται τῶν προστριῶν αὐτοῖς τοῦ ἀγροῦ φυτῶν.

Ψυχῶν δὲ συλλογὴν ἀνεύ θήικῆς βλέψης δύνανται οἱ παιδεῖς νὰ καταρτίσωσιν, ἐνὸς ὁ πατὴρ τελῇ τὸν

Ο Μέγας Δούκης ΜΙΧΑΗΛ

φόνον αὐτῶν διότι ἄλλως πάσχει μὲν τὸ ταλαιπώρον ζῶον, συμπάσχει δὲ καὶ ἡ τοῦ παιδὸς καρδία (*). Εἶναι ὅντως ἀμάρτημα, ἐάν αὖται πρὸς ἀπλῆν μόνην διακόσμησιν τοῦ δωματίου ὥσι προωρισμέναι τούνατίον πρέπει, ἀροῦ προηγηθῶν ἐξηγήσεις τινὲς ἀναγκαῖαι, ἐπιστημονικῶς νὰ ταξινομηθῶσιν.

Συλλογαὶ δὲ ὡῶν πτηνῶν, αἴτινες διὰ τὴν μικρὸν αὐτῶν ἐπιστημονικὴν ὠρέλεισιν ἀνεπαρκοῦσι τὴν ὀμό-

(*) Κατορθοῖ δὲ τούτο ὁ πατὴρ, ἐάν τὸ σ. οὗτος αὐτῶν διὲ βεβαμένης ἐν χυμῷ τηκοτεινῆς βελόνης διατερπάσῃ διὲ η τρίς.

τητα τῆς διαρπαγῆς νὰ δικκιολογήσωσι, πρέπει αὐστηρῶς ν' ἀπαγορεύωνται μόπο τῶν γονέων. Τούνατίον δ' ὀφέλουσιν οἱ γονεῖς νὰ παρορμῶσι τοὺς παιδαῖς πρὸς συλλογὴν ὀρυκτῶν, ἥτις ἀρελῆς καὶ εὐχερῆς εἶναι, μὴ γρήζουσα προπαρασκευαστικῆς τινος ἐργασίας, πάντα δὲ παῖδα τέρπουσα. "Οἷον ὁ πατὴρ τὰ μόπο τοῦ παιδὸς συνειλεγμένα ὀρυκτὰ δῆγει αὐτὸν νὰ θέτῃ ἐν θήκαις, ὑπὸ αὐτοῦ κατασκευασθείσας, μετὰ τεμαχίου χάρτου, φέροντος τὸ ὄνομα καὶ τὸν τόπον τῆς εὑρέσεως αὐτῶν. Ἐάν δημος ὁ πατὴρ ἀγνοῇ τὸ ἐπιστημονικὸν ὄρυκτον τινος ὄνομα καὶ αὐτὸ τὸ

ΠΑΠΑΣ ΛΕΩΝ ΙΓ'.

Ο νέος πάπας Λέων εἶναι ὑψηλὸς καὶ ἴσχυρος, τοξεύει ὥραίν κεφαλήν, μέτωπον ὑψηλὸν, καὶ στενεύον

σωπόν του ἀναμιμνήσκει τὸν περίφημον ὑπουργὸν τοῦ Πίου Ζ' Κονσάλεβην. Η φωνὴ του εἶναι ἡχηρὰ καὶ μελωδική, πολλὴν δὲ ἔχει ἀξιοπρέπειαν μέχρι καὶ αὔστηρότητος ἀκρας. Ήδην ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ, ἐν τῇ ιδιαι-

πρὸς τοὺς κροτάφους, πρόσωπον μακρὸν, χαρακτηριστικὸν δὲ εὐθέα, στόμα μέγα, καὶ πώγωνα προέγοντα, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἔκφρασιν εἰλικρινεῖς καὶ εὐθύμον. Τὸ πρό-

τέρα δημος ἀναστροφῇ εἶναι συμπαθής μετριόφρων, κοινωνικὸς καὶ ἀστεῖος, ἐπιστούδος δὲ ἐν τῇ θεολογικῇ ταῖς Ρώμης σχολῇ.

Ο Pecci ήγειται τοῦ μετριοπαθοῦς κόμματος, ὅπερ, καίτοι οὐδὲν τῶν δικαιωμάτων τῆς παπωσύνης ἀπαρνεῖται, ἀναγνωρίζει δόμως τὸ συμφέρον αὐτῆς τοῦ νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰ τετελεσμένα γεγονότα. Ή ἐκλογὴ αὐτοῦ ὁρεῖται εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν φιλελευθέρων καὶ εἰς τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἀγάπην, ἣν ἐφείλκυσαν εἰς αὐτὸν αἱ ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ ἀρεταῖ του καὶ ὁ ἀμωμος ἴδιωτικὸς αὐτοῦ βίος. Καίτοι δὲν διετέλει εἰς σχέσεις πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως, ἀπολαύει δόμως καὶ ἔκεινων καὶ ταύτης τῶν σεβασμὸν, ἡ δὲ ἐκλογὴ αὐτοῦ θεωρεῖται οἰωνὸς ἄριστος τοῦ συμβιβασμοῦ τῶν διεστώτων.

Κατ' ἀντίθεσιν τοῦ Πίου Θ' ὁ νῦν πάπας εἶναι σιωπῆλος καὶ φίλος τῆς ἀπομονώσεως, ἔκδοτος εἰς τὴν μελέτην καὶ σπουδὴν, μισῶν τὴν ματαιολογίαν καὶ τὰς προσωπικότητας, φίλος τῆς σοβαρᾶς συνομιλίας, θεωρῶν τὰ πάντα ἐξ ὑψηλῆς ἀπόψεως, σπανίως γελῶν, φειδωλὸς λέξεων, ἀναγινώσκων χράφων σχεδὸν ἀδικόπως, οὐδὲν δὲ ἐπιτρέπων, ὡς ὁ Πίος, νὰ παρακενάῃ τὰς προσλαλίας του, καθίμενος αὐτὸς ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐπὶ ὥρας καὶ γράφων ἔκαστην λέξιν ἴδιᾳ χειρί.

Λέγεται δὲ τὸ Δέων θέλει ἀπολύσει τοὺς Ἐλεῖτούς φύλακας καὶ πᾶσαν δαπάνην στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας θέλει διαγράψει. Ο πάπας φρονεῖ δὲ τοὺς καλές θυωρὸς, ἔσται ίκανὴ προστασία τῆς κατοικίας του, κλίνει δὲ εἰς ἀποκοπὴν τῶν δαπανῶν μέχρις ἐσχάτων. Κατήργησε τὴν γενναιοδωρίαν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Βατικανοῦ τὴν συνισταμένην εἰς ἐνὸς ἔτους μισθὸν καὶ διδομένην κατὰ τὴν ἀνάρροσιν νέου πάπα. Τὸν ἐπίσκοπον τὸν παρουσιάσαντα αὐτῷ τὸν κατάλογον, ἡρώτησε ποῦ εἰσὶ τὰ χρήματα 25,000 κορόναι τὰ ὅποια ἐξητύνοντο γὰρ διδῶσιν. Ο ἐπίσκοπος ἀπήντησεν δὲ τὸν ἡγεμόνα τὸν Καρδιναλίου Λαζαρίου. «Ποῦ εἶναι τὸ ταμείον τοῦτο» ἡρώτησεν ὁ πάπας. Ο ἐπίσκοπος ὡμολόγησεν δὲ τὸν ἡλείσθη ἐλλείψει χρημάτων. Τότε ἡ αὐτοῦ ἀγιότης ἐσχισε τὸν χάρτην καὶ εἶπεν «ἐτελείωσε δὲν πρέπει πλέον νὰ γίνη λόγος».

Ἐτέραν συγήθειαν ἀπεσκοφάκει τὴν ἑζῆς: πλήθος ἀπειρον περέεισε τὰς θύρας τοῦ βατικανοῦ μετὰ τὴν χειροτονίαν φωνάζοντες διὰ τὴν «elemosina del grosso», ἢτοι διὰ τὰ πέντε baiochhi (25 λεπτά) τὰ ὅποια ὁ νέος πάπας ἐδίδου κατὰ τὴν ἀνάρροσιν του ἀδικρίτως εἰς πάντας τοὺς ζητοῦντας αὐτάν. Ἐδίδετο μόνον εἰς τοὺς πράγματι πτωχούς, ἀλλὰ πλήθη εὐπόρων τεχνιτῶν καὶ μικρεμπόρων μετὰ γυναικῶν καὶ παιδῶν, μεταφριενύμενοι ὡς ἐπαῖται, ὥφελοντα ἐκ τῆς γενναιοδωρίας τοῦ ποντίφικος. Ο πάπας Δέων ἡρώτησε τὸ ἐστήμανεν ἡ παράδοξος ἐκείνη συνάθροισις εἰς τὰς θύρας του, καὶ ὅταν τῷ εἶπον, ἐμήνυσεν δὲ τὸν θέλησις τοῦ Θεοῦ ἡπον ὅπως ἐν ἴδρωτι τοῦ προσώπου του τρώῃ ὁ ἀνθρωπός τὸν ἄρτον του», καὶ ἐκάθισε τὸ ἐδαφος ἐκ τῶν ἐπαιτῶν ἐκείνων.

ΣΤΕΦΙΣ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ ΙΙ'.
«Ἡ στέψις ἐγένετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Σιστίνα μετὰ πομπῆς δόμοιας ὡς ἄλλοτε, ἀλλὰ μενονθέν ἐτελέσθη

δημοσίᾳ, διλίγων προσκληθέντων ὡς ἐκ τοῦ στενοῦ τοῦ χώρου τῆς ἐκκλησίας. Καθεσθεὶς ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ἔκει στηθέντος ἐδέχθη τὸν σεβασμὸν τῶν καρδιναλίων, καὶ ἐγέρθεις ἐπρόφερε τὰς λέξεις «Εἴη τὸ δόνομα Κυρίου εὐλογημένον». Οὕτω ἔδωκε τὴν πρώτην εὐλογίαν. Τῆς προκαταρκτικῆς τελετῆς συμπληρωθείσης, ἡ λιτανεία ἐτάχθη καὶ διῆλθεν τὴν Βασίλειον Αἴθουσαν, τὸν Παλιανὸν ναϊσκον, καὶ πάλιν διὰ τῆς Sala Regia εἰς τὴν Σιστίνην ὡς ἑζῆς: Οἱ ἐλεῖτοι σωματοφύλακες, οἱ τῆς ἐκκλησίας ὑπαλλήλοι φέροντες τὴν μίτραν καὶ τιάραν τοῦ ἐπισκόπου, οἱ ἐπίσκοποι καὶ οἱ καρδινάλιοι ἀνὰ δύο, εἴται δὲ ὁ πάπας φέρων χρυσὴν μίτραν κομιζόμενος ἐπὶ ἔδρας φερομένης ὑπὸ ἵπποκόρους ἔργων τοῦ φιλαρέτου, φίλων τῆς σοβαρᾶς συνομιλίας, θεωρῶν τὰ πάντα ἐξ ὑψηλῆς ἀπόψεως, σπανίως γελῶν, φειδωλὸς λέξεων, ἀναγινώσκων χράφων σχεδὸν ἀδικόπως, οὐδὲν δὲ ἐπιτρέπων, ὡς ὁ Πίος, νὰ παρακενάῃ τὰς προσλαλίας του, καθίμενος αὐτὸς ἐπὶ τῆς τραπέζης τραπέζης ἐπὶ ὥρας καὶ γράφων ἔκαστην λέξιν ἴδιᾳ χειρί.

Διερχομένου τοῦ πάπα μετὰ τῆς ἀκολουθίας του ἐν πομπῇ εἰς τῶν κληρικῶν, γονατίζων, ἔθετε πῦρ ἐπὶ λίνου φερομένου ἐπὶ φάδρου τρεῖς φέροντος αἰχμάς, καὶ ἀνέκραζεν ἡγεμονῆς πενθίμω φωνῇ. Άγιε πάτερ οὕτω παρέρχεται ἡ ἐργασίας μόδια.

Καταβάς τῆς ἔδρας ἐκάθισεν ἐπὶ θρόνου ἔνθα οἱ καρδινάλιοι ἐφίλησαν τὸν πόδα καὶ τὴν χεῖρα, παρ' αὐτοῦ δὲ ἐνηγκαλίσθησαν δίσ. Οἱ ἐπίσκοποι ἐφίλησαν τὸν πόδα του καὶ τὸ δεξιὸν γόνυν, οἱ ἄλλοι μόνον τὸν πόδα. Εἴται ἐγένετο ἡ λειτουργία πάρ' αὐτοῦ τοῦ πάπα τα τελεσθεῖσα. «Οταν εἴσῃ τῶν καρδιναλίων ἐφόρεσεν αὐτῷ τὴν τιάραν ἐλεγεν. «Δέχθητι τὴν διὰ τριῶν στεμμάτων κοσμουμένην τιάραν καὶ γίνωσκε δὲ τοι εἰσαὶ πατήρ ἡγεμόνων τε καὶ βασιλέων, διοικητής του κόσμου, ἐν τῇ γῇ ἀντιπρόσωπος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, φέστω τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.»

Ο Λέων ΙΙ' τότε ἡγέρθη καὶ ὑψών τοὺς βραχίονας μὲ τὴν τιάραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν ἐκείνην ἢτις ἐδίδετο ἐν χρόνοις πάρελθούσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξώστου τοῦ ναοῦ του 'Αγ. Πέτρου.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΚΤ'.—ΤΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ.

Ο ἄνθρωπος εἶναι τὸ μόνον ζῶον ὅπερ κατασκευάζει ἐργαλεῖα πρὸς γρῆσιν του. Ο Θεός ἔδωκεν αὐτῷ νῦν ἐφευρίσκοντα ἐργαλεῖα, καὶ χεῖρας δὲ διὰ ἀροτριῶν καὶ σκάπτες. Η εἰκὼν αὐτῆς δεικνύει τὰ ὄστα ἐνὸς τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν του. Εἰσὶ λίγα ισχυροὶ καὶ βαρεῖς καὶ κινοῦνται δὲ ισχυρωτάτων μυῶν. Διὰ τῶν ἐργαλείων τούτων ὁ ἀσπάλαξ κατασκευάζει σύραγγας καὶ στόχος ἐντὸς τοῦ ἐδάφους.

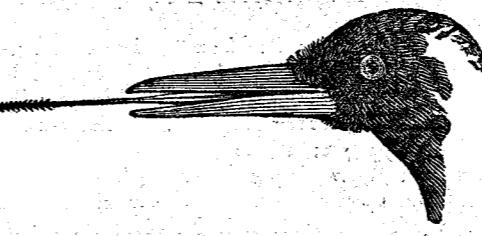
ΣΤΕΦΙΣ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ ΙΙ'.
«Ἡ στέψις ἐγένετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Σιστίνα μετὰ πομπῆς δόμοιας ὡς ἄλλοτε, ἀλλὰ μενονθέν ἐτελέσθη

πλέον ἐν τῷ ὄδατι. Η οὔρα του εἶναι ἡ κώπη τῆς λέμβου τὴν ὄποιαν δὲ ἀνθρωπος ἐφεύρε καὶ τὴν μεταχειρίζεται διὰ τῆς χειρὸς του.

Εἰδετε δὲ ἄνθρωπον διατρυπῶντα βράχον πρὸς τοῦτο μεταχειρίζεται ἐργαλεῖον. Ο δρυοκολάπτης ἔχει ράμφους τὸ ὄποιον ἐργάζεται ως τὸ ἐργαλεῖον τοῦ τρυπῶντος τὸν βράχον. Διὰ τοῦ ράμφους του διανούετε τὸν ἥχον τοῦ ἐργαλείου του, ὡς ἀκούετε τὸν τοῦ τρυπῶντος τὸν βράχον.

Ο δρυοκολάπτης διανοίγει ὄπας ὅπως εὐρίσκει σκάληκας καὶ ἔντομα, τὰ ὄποια τρώγει.

Ἄλλα τὸ ἐργαλεῖον τοῦ δρυοκολάπτην εἶναι τι πλειότερον σμίλλης εἶναι σμίλλη μὲ δργανὸν ἐντὸς αὐτῆς, χρησιμεύον πρὸς ἀνάληψιν τῶν ἐντόμων ἡ σκαλήκων τὰ ὄποια εύρισκει διὰ τῆς διατρήσεως. Εἶναι μακρὰ γλῶσσα, ἀπολήγουσα εἰς ὄστεωδη ἀγκύλην.

Αὗτη ἔχει δέεις ὀδόντας κλίνοντας πλαγίως. Διὰ ταύτης ἔχει ἐπομένως δύο ἐργαλεῖα δόμοι, τὰ ὄποια μεταχειρίζεται ως ἑζῆς. Οπόταν διατρυπᾷ τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου τὸ ράμφος εἶναι κεκλεισμένον, ἀλλ' ἀμαράσση εἰς ἔντομον ἀνοίγει τὸ ράμφος, καὶ φέρει τὴν γλῶσσαν πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ συλλαμβάνει. Επειδὴ δὲ δρυοκολάπτης ἐργάζεται τραχεῖαν ἐργασίαν διὰ τοῦ ράμφους του, τὰ ὄστα τοῦ κορμοῦ εἰσὶ πολὺ βρεχάς καὶ ισχυρός, ἔχει δὲ καὶ πόδας στερεοὺς διότι ἐνῷ ἐργάζεται ἔχει ἀνάγκην νὰ θισταται στερεότατα ἐπὶ τοῦ κορμοῦ. Εἶχει ἐπομένως ὄνυχας μεγάλους οἵους βλέπετε ἐγταῦθα εἰκονιζομένους.

Ζῶα τινα ἔχουσιν ἐργαλεῖα δι' ὃν σκάπτουσιν. Ο ἐλέφας ἔχει μακροὺς καὶ ισχυροὺς ὀδόντας διὰ τούτων ἀνασπᾶ ῥίζας διαφόρων εἰδῶν ἐκ τοῦ ἐδάφους εξῶν τρέφεται. Η ὄρνις σκάπτει διὰ τῶν ποδῶν της, ὅπως εύρισκει σπόρους. Ο χοιρός σκάπτει διὰ τοῦ ῥύγχους του.

Ο ἀσπάλαξ ἔχει δόμοιον τρόπον ὅπως σκάπτει τὸ ζῶον τοῦτο ἔχει ισχυροὺς ὄνυχας δι' ὃν ἀροτριῶν καὶ σκάπτες. Η εἰκὼν αὐτῆς δεικνύει τὰ ὄστα ἐνὸς τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν του. Εἰσὶ λίγα ισχυροὶ καὶ βαρεῖς καὶ κινοῦνται δὲ ισχυρωτάτων μυῶν. Διὰ τῶν ἐργαλείων τούτων ὁ ἀσπάλαξ κατασκευάζει σύραγγας καὶ στόχος ἐντὸς τοῦ ἐδάφους.

Η κατοικία τοῦ ἀσπάλαξ εἶναι περίεργος σύγκειται ἐξ ὄποιαν μεγάλου δωματίου, μετὰ διαφόρων στοῶν καὶ διόδων. Ο ἀσπάλαξ πρῶτον ἀνεγείρει λοφίσκον στρογγύλον, πιέζων τὴν γῆν ὅπως τὸν καταστάση στερεόν. Εἶτα σκάπτει τὸ στρογγύλον αὐτοῦ δῶμα, ἐνθα κατοικεῖ, καὶ τοὺς διαδρόμους αὐτοῦ. Έκ τῆς εἰκόνος ταῦτης δύναται παρατηθεῖ τὸν κατοικούμενον αὐτοῦ δῶμα.

εἰκόνης ταῦτης δύναται παρατηθεῖ παντελῶς νὰ νοήσητε πῶς το

νήθησαν 331,454 ἀνθρωποι, ἢτοι 163,469 κατὰ τὸ πρῶτον ἡμισυ αὐτῆς καὶ 167,985 κατὰ τὸ δεύτερον· θέντεν ὑπάρχει πλεονασμός ἐν τῇ τετραετίᾳ 1870—73 ἀπέναντι τῆς προηγουμένης 4,516 ἀνθρώπων. Ἐδού πῶς καθ' ἔκαστον ἔτος ἀνεπτύχθη τὸ φαινόμενον τοῦ το· 40,932 γεννήσεις 1870—41,867 τῷ 1871—42,997 τῷ 1872—42,189 τῷ 1873. Μεταξὺ τῶν γεννηθέντων ἐν τῇ τετραετίᾳ 1870—73 ἡσαν ἀρρενες 188,405 καὶ θύλεις 79,880· ὥστε ἡ πλάτατης τῶν γεννήσεων κλίνει πρὸς τὸ ἀνδρικὸν φῦλον, τοῦ ὅποιον περιέλαβεν ἐπὶ πλέον 8,225 ἄτομα.

Ἀπέναντι τῆς τοιαύτης ἐντάτεως τῆς ἀνθρωποπαραγωγῆς παρίσταται τὸ ἔτερον φεῦμα τῆς πρὸς τὸν ἄλλον κόσμον μεταστάσεως. Ἐπὶ 167,985 γεννηθέντων κατὰ τὴν τετραετίαν 1870—1873 ἀπεβίωσαν 129,386, ἢτοι 31,881 τῷ 1870, — 29,640 τῷ 1871, — 31,004 τῷ 1872, — 36,861 τῷ 1873. Ἡ θνητιμότης τῆς τετραετίας περιέλαβε 67,926 ἀρρενας καὶ 61,460 θύλεις, ἢτοι 6,466 ἐπὶ πλέον ἀρρενας. Τὸ ἀνδρικὸν φῦλον καὶ γεννᾶται πλειότερον καὶ ἀποθνήσκει ἐπίστης. Ὁπωσδήποτε συμψηφιζομένων τῶν ἔκατέρωθεν ὑπερβάσεων, μένει πάντοτε πλεόνασμα γεννήσεων ἀρρένων 1,759.

Τοιαύτη ἡ εἰσόδος καὶ ἔξοδος τῆς ζωῆς ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν προκειμένην περίοδον. Ἐνδιαφέρει ἡ ἔξέτασις κατὰ πόσον ἐν τῇ ἔξοδῳ φορολογεῖται ἡ βρεφικὴ ήλικία. Διαμένονταν ὡς βάσιν τὸ ἔτος 1873, παρατηρῶ ὅτι κατ' αὐτὸν ἐπὶ 36,861 ἀποβιώσεων 3,103 ἀφορῶσι νεογνὰ μέχρις 6 μηνῶν ήλικίας: 3,195 ἀπὸ 1/2 ἔτους μέχρι 1· 7,007 ἀπὸ 1 ἔτους μέχρι 5· 3,074 ἀπὸ 5 ἔτῶν μέχρι 10. Ὅθεν ἡ μέχρι τοῦ δεκάτου ἔτους ήλικία πληρούνει παρ' ἡμῖν τὰ 4/9 τοῦ φόρου τῆς εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἐν τῇ βορειοδυτικῇ Εὐρώπῃ πληρόνει μόνον τὸ τρίτον. Ἡ θνητιμότης τῶν ἐπομένων ήλικιῶν περιλαμβάνει, κατὰ πέντε ἔτη ὀλιγωτέρας τῆς 1 1/2 χιλιάδας ζώων μέχρι τοῦ 80 ἔτους, διετείνεται εἰς 842, μειούμενη διαδοχικῶς μέχρις 47 ἀπὸ τοῦ 105 ἔτους μέχρις τοῦ 110.

Ἐχει συγχρόνως τὰ διάφορα τμῆματα τῆς ὑπὸ τοῦ θανάτου μᾶλλον φορολογουμένης ήλικίας, ἡ μείζων ἐντάσις παρατηρεῖται μέχρι τέλους τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ήλικίαν· ἐν μόνῳ τούτῳ ἀπεβίωσαν 6,298 ἄτομα, ἐνῷ ἀναλόγως καθ' ἔκαστον τῶν λοιπῶν 5 ἔτῶν ἀπεβίωσαν 1,401 καὶ καθ' ἔκαστον τῶν ἀπὸ τοῦ 5 ἔτους μέχρι τοῦ 10 ἀπεβίωσαν 614. Πόθεν τὸ φαινόμενον τοῦτο, ἐπὶ τοῦ ὅποιου ἐτημειώθη ἀνωτέρω ἡ ὑφισταμένη τόσον μεγάλη δισαναλογία (4/9: 8/9) μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Εὐρώπης;

Ἐπι 15,096 ἀποβιώσαντων ἐν Ἀθήναι, ἀπὸ τοῦ ἔ-

τοῦ 1863 μέχρι τοῦ 1872, ἀνήκουσιν εἰς τὴν μέχρι τοῦ δευτέρου ἔτους ήλικίαν 5,533 ἄτομα ἢτοι πλέον τοῦ τρίτου· ἵδοι δὲ πῶς διαιρούμενοι τὰ ἐπενεγκάντα τὴν θνητιμότητα ταύτην αἴτια· 204 ἀπεβίωσαν ἐκ πρώτου τοκετοῦ, 205 ἐκ πυρετῶν ἐξανθυπατικῶν, 424 ἐκ μαρασμοῦ ἢ ἀτροφίας, 870 ἐξ ἐγκεφαλικῶν νοσημάτων, 1257 ἐκ νοσημάτων τῶν ἀναπνευστικῶν ὄργάνων, 1507 ἐκ διαρροίας (924 κατὰ μόνον τὸν Μάιον, Ἰουνίου, Ἰούλιου καὶ Αὔγουστου), 1066 ἐκ διαφόρων ἀλλων νοσημάτων.

ΠΤΟΙΚΙΔΑ

Τούρη τὰ 100 ἔκτοτομάρια πορτογάλλια ἀποστέλλονται εἰς Παρισίους κατ' ἔτος.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τοῦ 1876 ἐν Σουηδίᾳ ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας ἐκείνης σύγκειται ἐκ 4,429, 713 προσώπων. Εἰσὶ περὶ τὰς 130,000 γυναικες πλειότεροι τῶν ἀνδρῶν. Η πρωτεύουσα Στοκχόλμη ἔχει 157,215 κατοίκους.

— Ἐργασία τὴν Βιβλικὴν ἔταιρον ἴσας.—Ἐντὸς ἐννέα μηνῶν ἡ Ἀμερικανικὴ Βιβλικὴ ἔταιρος διένειμε περὶ τὰς 200,000 ἀντίτυπα τῆς Γραφῆς ἐν ταῖς Ήγωμέναις Πολιτείαις. Τὸ ἐνστάτως ἔτος 110,000 δολάρια· θά χρειασθῶσι πρὸς χορηγίας εἰς τοὺς Ἀμερικανούς ιεραποστόλους ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ καὶ τῇ Ἀνατολῇ.

— Αἱ μόναι εφημερίδες τοῦ Λονδίνου αἱ γενόμεναι δεκταὶ εἰς τὴν Ρωσσίαν νῦν εἰσὶν ὁ Χρόνος καὶ τὰ Ἡμερήσια Νέα.

ΛΟΓΟΠΑΙΓΝΙΑ

‘Ισπανοί θὰ ζωγραφίσουν τὴν εἰκόνα σου Ιωάννη; Εἰς πανι μάλιστα.

Οἱ σπανοὶ λοιπὸν θὰ τὴν ζωγραφίσουν;

“Ω Γεώργιε! Οἱ σπανοὶ, Ισπανοί, εἰς πανι..... δὲν ἀκοῦσ; *

“Η τὸ πέρεις τέρι μου ἡ πὲ τινὸς νὰ τὸ πάρη...

[καὶ ἀλλως]

“Η τὸ πειστέρι μου ἡ πετεινὸς νὰ τὸ πάρη... *

Νίψον ἀνομήματα μὴ μόναν σψιν [ζ ἀντιστρόφως] λιήρι λωροὶ κην πων τὴν πολιφροήκ [Δ. P.]

Ἄνοιξι Αἰτιγματος Ε!

Ιωάννης—ώα—νήσσα.

“Ελυσαν δὲ τοῦτο οἱ κκ. Ι. Α. Γρηγοριάδης, Ι. Σ. Φαρσάς, Ι. Δ. Κρανιώτης, Δ. Ρωμαΐδης, καὶ ἡ κυρία Ι. Γ. Μεσσαλᾶ, καὶ ἐκ Τριπόλεως Χ. Κ. Βουζίκης

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Βίων. Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον δίς τοῦ μηνὸς, ἐν Σμύρνῃ—Οίκος ἐνειας· Ἐθδομαδιάσια ἐφημερίς ἐκδιδομένη ἐν Σακύνῳ. Φαντασία καὶ Ἀλήθεια ἢ Μεγάλη τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἴδει, ὑπὸ Π. Ν. Μ. Σουηδοῦ. Τιμᾶται φρ. 1.

ΤΡΙΦΟΣ 2.

